

om Ordet?), om hvem der saa bærer Skylden for det, skal jeg ikke her fremkomme med Udtalelser, men jeg vil sige som Medlem af Kommissionen, at naar den ikke er kommen videre med sit Arbejde, staar det for mig saaledes, at Grunden er, at enten er der for lidt Kendskab til de Forhold, hvorunder Landarbejderne leve, eller ogsaa er man for lidt varmhjertet til at være rede til saa hurtigt som muligt at afhjælpe deres Nød. Jeg vil i hvert Fald haabe, at vi i en nær Fremtid skulle saa vore Planer ordnede saaledes, at de kunne fremlægges for Rigsdagen, og der kan maaske være Haab om at saa fremlagt Forslag endnu i denne Samling. Men jeg vil sige, at hvis vi ikke naa saa vidt frem med Arbejdet, at Kommissionen kan saa afgivet Betænkning og helst fremkomme med et Forslag, der kan fremlægges, vil jeg og muligvis nogle af mine Meningsfæller i Kommissionen tage under Overvejelse, om vi ikke ville være forpligtede og berettigede til at fremkomme med en Plan her, som vi haabe vil finde Velvilje og mulig kunde føres igennem, for Arbejderne ere ikke tjente med at blive ved at vente paa, at Kommissionen smøler og nøler med sit Arbejde. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte (Ufbrudelse). Jeg hørte, at et Medlem her gjorde den Bemærkning, at Kommissionens Medlemmer saa 10 Kr. om Dagen. Hvis det virkelig skulde være Motivet til, at Arbejdet udhales af Kommissionens Medlemmer, saa er det daarlige Medlemmer, der aldrig burde have haft Sæde i den.

H. Jørgensen: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgtreds (C. Hage) drog en Sammenligning mellem Befolkningen her og i andre Lande og kom til det Resultat, at vi her til Lands vare forholdsvis højt beskattede. Deri har det ærede Medlem sikkert Ret, men den største Anke, som kan rejses mod vore Statter, er sikkert ikke just den, at de ere for høje, i alt Fald er det ikke den eneste Anke. En fuldt berettiget Anke imod dem er derimod den, at de ere uretfærdig fordelte. En Anke over, at vore Statter ere høje, vil jo næppe heller kunne frugte for Tiden, idet nemlig Kravene, der stilles, Nar for Nar blive større. Nar for Nar stiller man Krav til Statskassen om Støtte for Erhvervslivet, og hvor meget vi end her ere gennembrængte af Dnsket om at kunne spare, maa vi dog indrømme, at disse Krav i de allerfleste Tilfælde have en saa fuld Berettigelse, at de ikke kunne afvises. Selv Kravet om en Havn ved Sjællands Bestkyst mener jeg i Modfætning til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts

2den Valgtreds (S. Hage) har en ikke ringe Berettigelse, og jeg tror, at en saadan Havn vilde være af stor Betydning for Fiskerbefolkningen, ikke alene ved Sjællands Bestkyst, men ogsaa ved andre af Landets Kyster, specielt ogsaa for Fisterne ved Nordsjællands Kyst, der nu ere henvisne til at fiske i det aabne Hav, idet nemlig Fjordfiskeriet, takket være de stærkt opfiskende Redskaber, som i de senere Aar ere brugte, snart er ophørt, ligesom ogsaa en af Grundene hertil maa søges i, at Fiskerbefolkningen stadig er tiltagen. En billigere Statsholdning og deraf følgende lavere Statter ville vi sikkert næppe i Fremtiden kunne vente os, derimod turde det vel være muligt at opnaa en mere rejsfærdig Fordeling af Statterne end den nuværende, baade de direkte og de indirekte Statter. Hvad de indirekte Statter angaar, vil der vel forhaabentlig i en ikke fjern Fremtid komme til at foreligge Forslag fra den nedsatte Toldkommission om at lette de Forbrugsafgifter, der nu maa siges at hvile tungest paa den ubemidlede Del af Befolkningen, men samtidig vil der forhaabentlig fra denne Kommission komme til at foreligge Forslag, hvorved Landets Hovederhverv, Landbruget, drages ind under den Beskyttelse, i alt Fald delvis, som nu er indført i visse andre Lande. Jeg tror, dette vil være af overordentlig stor Betydning for vort Landbrug. Vel gaa mine Dnsfer i den Retning ikke saa vidt, at jeg mener, man skulde lægge Told paa Rugen, hvorved Brødet for den fattige Befolkning bliver fordyret; saa vidt gaar jeg ikke. Men der er adskillige andre Ting, hvorpaa man meget godt kunde lægge en Told, som ikke i og for sig vil fordyre Brød eller andre Fødevarer, f. Eks. paa Heste, paa Furage og maaske ogsaa paa Havre, hvilket vil være af stor Betydning for Landbruget og næppe skade ret mange, særlig af den fattige Del af Befolkningen. Hvad de direkte Statter angaar, mener jeg i Modfætning til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgtreds (M. Klausen), at disse langtfra udredes af den velhavende Del af Befolkningen, jeg tror, at hvis det ærede Medlem kendte de Naar, hvorunder en stor Del af dem arbejde, som udrede Gammelstatten og Landsstatten her til Lands, vilde han sikkert have en anden Mening derom, end at de just ere velhavende. Om de Folk, som her til Lands udrede Bygningssagift, kan det vist for en stor Del ogsaa siges, at de ikke just høre til de velhavendes Klasse. Men det ærede Medlem har vistnok forset sig paa den Post i Paragraffen, som omhandler Rangstatten. Om denne Stat kan det maaske siges, at den udredes af de velhavende Klasser.